**Europa-Parlamentet**
2024-2029

**VEDTAGNE TEKSTER**

# P10_TA(2026)0271

## Fælles meddelelse om humanitær bistand (JOIN(2026)0025)

### Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2026 om fælles meddelelse om humanitær bistand (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

*Europa-Parlamentet,*

– der henviser til den fælles meddelelse af 27. maj 2026 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Forsvar af værdier, fremme af reformer, levering af resultater: EU's humanitære indsats i en skiftende verdensorden" (JOIN(2026)0025) (den fælles meddelelse om humanitær bistand) og til de ledsagende fælles arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene om en strategisk tilgang til EU's humanitære diplomati (SWD(2026)0312), om en integreret tilgang til skrøbelighed (SWD(2026)0313) og om humanitære forsyningskæder (SWD(2026)0314),

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325(2000) af 31. oktober 2000 og de ni efterfølgende resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd om kvinder, fred og sikkerhed,

– der henviser til forespørgsel til Kommissionen om den fælles meddelelse om humanitær bistand (JOIN(2026)0025) (O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– der henviser til forretningsordenens artikel 142, stk. 5, og artikel 136, stk. 2

– der henviser til forslag til beslutning fra Udviklingsudvalget,

A. der henviser til, at de humanitære behov er hastigt stigende og overstiger de disponible midler; der henviser til, at mere end 300 millioner mennesker aktuelt har behov for humanitær bistand; der henviser til, at FN har iværksat en global appel om 33 mia. USD og sigter mod at anvende denne finansiering til at nå ud til 135 millioner mennesker i 50 lande i 2026; der henviser til, at FN's tilsvarende appel i 2025 kun modtog 12 mia. USD, hvilket er det

laveste finansieringsniveau i et årti[1];

B. der henviser til, at krænkelserne af den humanitære folkeret har nået alarmerende niveauer, herunder forsætlige angreb og drab på civile, ødelæggelse af vigtig infrastruktur såsom skoler og hospitaler, udbredt seksuel vold, rekruttering af børn som kombattanter, angreb på humanitære hjælpearbejdere og sundhedspersonale, tvangsfordrivelse, sult som krigsførelsesmetode og bevidst nægtelse af humanitær adgang og anvendelse af dette som våben;

C. der henviser til, at disse overtrædelser er i strid med de forpligtelser, der følger af den humanitære folkeret, herunder FN's Sikkerhedsråds resolution 2286 (2016) og 2417 (2018); der henviser til, at humanitær bistand aldrig bør instrumentaliseres, og at den bør nå frem til civile i nød uden hindringer eller diskrimination af nogen art i fuld overensstemmelse med den humanitære folkeret;

D. der henviser til, at adgangsbegrænsninger, herunder bureaukratiske hindringer, begrænsninger af bevægelsesfriheden og indblanding fra parter i konflikter, i stigende grad begrænser de humanitære aktørers evne til at nå ud til de berørte befolkninger;

E. der henviser til, at FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA) har iværksat en systemisk humanitær indsats for at gøre det globale humanitære bistandssystem mere effektivt og virkningsfuldt;

F. der henviser til, at EU og dets medlemsstater yder den største del af den globale humanitære bistand på verdensplan[2];

G. der henviser til, at humanitære forsyningskæder fra indkøb til endelig levering tegner sig for op til 80 % af de samlede humanitære udgifter på verdensplan;

H. der henviser til, at den globale skrøbelighed efter de seneste fem års chok fortsat ligger på et næsten rekordhøjt niveau[3];

I. der henviser til, at konflikter, klimaændringer og økonomiske faktorer er de tre vigtigste drivkræfter bag stigningen i de humanitære behov, idet de forværrer fødevareusikkerheden, fordrivelsen og sundhedsrisiciene og øger hyppigheden og intensiteten af katastrofer; der henviser til, at stigende vandstand i

---

1 FN's Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender "Global Humanitarian Overview 2026", https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Det Europæiske Råd og Rådet, "Humanitær bistand", https://www.consilium.europa.eu/da/policies/humanitarian-aid/.

3 Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), "States of Fragility 2025", OECD Publishing, Paris, 2025, https://doi.org/10.1787/81982370-en.

havene kan udgøre en eksistentiel trussel mod små udviklingsøstater, som er blandt de lande, der er mest sårbare over for klimaændringer, hvilket fører til et øget behov for humanitære foranstaltninger og beredskabsforanstaltninger;

J. der henviser til, at allerede eksisterende uligheder mellem kønnene ofte forværres i konflikt- og krisetider, hvilket resulterer i, at kvinder og piger, navnlig dem med indbyrdes forbundne sårbarheder, rammes uforholdsmæssigt hårdt af konflikter, fordrivelse, kønsbaseret vold og udelukkelse fra livreddende tjenester og beslutningsprocesser; der henviser til, at andelen af bilateral humanitær bistand med ligestillingsmål historisk set har været lav, og at den er faldet yderligere i de seneste år og stagneret på 17 % i 2021-2022[4]; der henviser til, at kvindeledede organisationer kun modtager 0,4 % af den bilaterale bistand i skrøbelige stater[5];

K. der henviser til, at tvangsfordrivelser når et hidtil uset niveau, og at en betydelig andel af verdens flygtninge og internt fordrevne bor i lavindkomstlande og skrøbelige stater, hvilket stiller stigende krav til humanitær bistand og beskyttelsestjenester;

***Beskyttelse – Opretholdelse af den humanitære folkeret, de humanitære principper og beskyttelsen af civile og humanitære hjælpearbejdere og udvikling af en fælles strategi for humanitært diplomati***

1. glæder sig over de tilsagn, der er givet i den fælles meddelelse om humanitær bistand vedrørende den humanitære folkeret og de humanitære principper om medmenneskelighed, upartiskhed, neutralitet og uafhængighed; minder om, at den humanitære folkeret sædvanevis er bindende for alle parter i en konflikt; fordømmer på det kraftigste hindringen af humanitær bistand; modsætter sig og fordømmer grundlæggende leveringen af humanitær bistand for at fremme militære dagsordener og politiseringen af humanitær bistand ved i alvorlig grad at begrænse adgangen til livreddende bistand, hvilket undergraver de centrale humanitære principper;

2. opfordrer Kommissionen til at fordømme tilsidesættelsen af den humanitære folkeret og til konsekvent at drage aktører til ansvar for krænkelser af den humanitære folkeret i sine eksterne forbindelser;

3. opfordrer Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne til at styrke indsatsen for at beskytte det humanitære rum, sikre overholdelse af den humanitære folkeret og de humanitære principper, styrke ansvarlighedsmekanismerne, afhjælpe mangler i overvågningen af

---

4 OECD, "Development Finance for Gender Equality 2024", OECD Publishing, Paris, 20245, https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 FN's generalsekretær, "Women and peace and security – Report of the UN Secretary-General" (Kvinder, fred og sikkerhed – rapport fra FN's generalsekretær), 5. september 2025.

krænkelser, herunder gennem dataindsamling og projekter såsom "den humanitære folkeret i fokus", og afstå fra partnerskaber, der ville underminere disse principper;

4. opfordrer Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne til fortsat at sikre, at restriktive foranstaltninger og bankernes risikobegrænsende praksis giver mulighed for en principbaseret humanitær indsats, herunder ved systematisk at indarbejde og anvende effektive, klare og operationelle stående humanitære undtagelser og garantier i alle relevante restriktive foranstaltninger på grundlag af den stående undtagelse, der er fastsat i FN's Sikkerhedsråds resolution 2664 (2022);

5. understreger, at hvis EU finansierer og leverer humanitær bistand, der har til formål at redde liv og forebygge hungersnød, og et tredjeland hindrer eller blokerer for leveringen heraf, skal EU anvende al den politiske, diplomatiske, retlige og økonomiske indflydelse, det har til rådighed, til at sikre øjeblikkelig og uhindret passage for denne bistand og sikre, at den når ud til den nødlidende befolkning; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til systematisk at rejse spørgsmålet om sådanne hindringer på højeste politiske niveau og til at træffe alle nødvendige foranstaltninger over for stater, enheder eller enkeltpersoner, der er ansvarlige for hindringerne, med henblik på at opnå øjeblikkelig og uhindret levering af humanitær bistand;

6. opfordrer Kommissionen til at øge sin støtte til sikkerhedsforanstaltninger til at beskytte humanitære hjælpearbejdere, herunder gennem uddannelsesprogrammer, navnlig for lokalt ansatte, og ved at udvikle fælles minimumssikkerhedsstandarder for det humanitære samfund, øge sikkerhedskoordineringen og tilgængeligheden af kritiske sikkerhedsdata, samle sikkerhedsressourcer og udvikle fælles initiativer med humanitære partnere, herunder om nye trusler såsom desinformation; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre "Protect Aid Workers"-initiativet til et permanent, globalt program med tilstrækkelig finansiering;

7. opfordrer Kommissionen til at øge støtten til mental sundhed og psykosociale støttetjenester for humanitære hjælpearbejdere, navnlig lokalt ansatte, i betragtning af de høje niveauer af stress og traumer, der er forbundet med humanitære operationer;

8. fordømmer på det kraftigste stigningen i antallet af angreb og drab på humanitære hjælpearbejdere i konfliktområder; minder staterne om deres forpligtelse til at respektere og beskytte humanitære hjælpearbejdere og minder om, at forsætlige angreb på personale, der er involveret i en humanitær bistandsmission, udgør krigsforbrydelser; fordømmer på det kraftigste anvendelsen af såkaldte dobbeltangrebstaktikker, der er dokumenteret i konflikter,

herunder i Ukraine, Gaza og Libanon, hvorved et indledende angreb følges af et eller flere efterfølgende angreb, der ofte er rettet mod civile og redningsfolk, navnlig humanitære hjælpearbejdere, og som kan udgøre en krigsforbrydelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til utvetydigt at fordømme drabene på humanitære hjælpearbejdere og til at investere i efterforskning og retsforfølgning af gerningsmændene;

9. opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, EU-delegationerne, EU's særlige repræsentanter og medlemsstaterne til ved hjælp af en Team Europe-tilgang at arbejde på en fælles EU-strategi for humanitært diplomati i tæt samråd med humanitære aktører, herunder internationale ikkestatslige partnerorganisationer; understreger, at et effektivt humanitært diplomati bør være situationsspecifikt, datadrevet og bygge på lokalt forankret fortalervirksomhed og ekspertise samt systematisk dialog med lokale og nationale humanitære partnere og frontlinjeaktører på stedet, herunder lokale civilsamfundsorganisationer og kvinderettighedsorganisationer, som ofte er i frontlinjen i den humanitære indsats;

10. understreger, at et effektivt og virkningsfuldt humanitært diplomati kræver en styrkelse af koordineringen mellem alle relevante humanitære og politiske aktører og udnyttelse af alle mulige diplomatiske værktøjer, herunder gennem kontaktpunkter for humanitært diplomati og målrettede kommunikationsstrategier, med henblik på at forbedre EU's kapacitet til at beskytte det humanitære rum i væbnede konflikter og bekæmpe krænkelser af den humanitære folkeret;

11. understreger behovet for at styrke EU's kapacitet til at overvåge og dokumentere overtrædelser af den humanitære folkeret, herunder gennem støtte til uafhængige ansvarlighedsmekanismer og samarbejde med internationale undersøgelsesorganer;

12. glæder sig over EU's tilsagn om at styrke fortalervirksomhed og støtte til beskyttelsessektoren som kernen i den humanitære indsats og til ligestilling mellem kønnene; er foruroliget over den kraftige stigning i antallet af angreb på humanitære hjælpearbejdere, sundhedspersonale og humanitær infrastruktur og over stigningen i mængden af kønsbaseret vold, herunder konfliktrelateret seksuel vold, i humanitære kontekster[6]; opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, EU-delegationerne og medlemsstaterne til at sætte kvinder og piger i centrum for deres humanitære beredskab og kriseindsats, vedtage en inklusiv tilgang og styrke den fulde gennemførelse af dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed, herunder foranstaltninger til at beskytte kvinder og piger mod

---

6 FN's generalsekretær, "Conflict-related Sexual Violence – Report of the Secretary-General" (Konfliktrelateret seksuel vold – rapport fra FN's generalsekretær), 21. april 2026.

kønsbaseret vold, og styrke kvinders fulde, lige og meningsfulde deltagelse i alle faser af fredsprocesser, herunder i humanitære indsatser og genopretningsbestræbelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde 5 % af deres officielle udviklingsbistand (ODA) i skrøbelige sammenhænge til kvindeledede organisationer og kvinderettighedsorganisationer gennem fleksibel og langsigtet finansiering i betragtning af den vigtige rolle, som kvindelige fredsarbejdere og kvindeledede organisationer spiller som første respons-enheder i humanitære kriser og samtidig som fredsarbejdere, mæglere og udviklingsaktører i deres lokalsamfund; glæder sig over, at Kommissionen vil styrke sit engagement i seksuel og reproduktiv sundhedspleje og reproduktive rettigheder i humanitære sammenhænge, herunder gennem SHIELD-programmet (seksuel og reproduktiv sundhed i nødsituationer og et værdigt liv), og opfordrer Kommissionen til at afsætte tilstrækkelige midler til dette program;

***Resultater – Fremme af en humanitær reform med mennesket i centrum og en mere effektiv og virkningsfuld humanitær indsats***

13. beklager dybt den globale humanitære og udviklingsmæssige finansieringskrise og flere vigtige donorers – herunder flere EU-medlemsstaters – beslutning, om at reducere deres bistandsbudgetter; opfordrer medlemsstaterne til at tage troværdige skridt til at opfylde EU's kollektive tilsagn om at yde 0,7 % af bruttonationalindkomsten som officiel udviklingsbistand, hvoraf 10 % afsættes til humanitære aktioner;

14. udtrykker bekymring over, at stigende geopolitisk konkurrence og skiftende donorprioriteter kan flytte opmærksomheden og ressourcerne væk fra verdens mindst udviklede og mest skrøbelige lande; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende gennemsigtige, behovsbaserede kriterier ved tildelingen af humanitær bistand og til at sikre tilstrækkelig og vedvarende finansiering til kriser, der i vid udstrækning er blevet forsømt og underfinansieret;

15. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at forbedre bistandseffektiviteten og kvaliteten af den humanitære finansiering inden for rammerne af FN's humanitære nulstilling og at prioritere dem, der har størst behov; understreger, at ud over omfanget af bistand er også kvalitet og ansvarlighed med hensyn til EU's humanitære bistand af afgørende betydning, og at humanitære reformer skal være behovsbaserede, resultatorienterede og fokusere på effektivitet og reelle virkninger; understreger imidlertid, at dette ikke må resultere i en rent omkostningsbesparende tilgang, der bringer den principbaserede, behovsbaserede levering af bistand i fare; opfordrer Kommissionen til at slå til lyd for, at effektivitetsgevinster under den humanitære nulstilling geninvesteres i humanitære indsatser ved forreste front i stedet for at reducere det samlede bistandsniveau; opfordrer Kommissionen og

medlemsstaterne til at sikre, at alle humanitære reformer, de gennemfører, er menneskecentrerede og kønsorienterede ved at tilpasse finansierings-, overholdelses- og reformprocesserne til målene om kvalitet, lokalisering og ansvarlighed over for de berørte befolkninger;

16. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at gøre de humanitære forsyningskæder mere effektive, virkningsfulde, miljømæssigt bæredygtige og modstandsdygtige; opfordrer Kommissionen til være med til at udforme disse reformer i fællesskab med de aktører, der er involveret i gennemførelsen, og til at støtte dem med tilstrækkelig finansiering;

17. noterer sig Kommissionens tilsagn om at anvende mindst to tredjedele af sin humanitære finansiering gennem transformative metoder, der øger fleksibiliteten og effektiviteten og mindsker den administrative byrde for partnerne; opfordrer Kommissionen til yderligere at udvide anvendelsen af kontantbaseret bistand, hvor det er relevant, som en effektiv, værdig og menneskecentreret metode til levering af humanitær bistand;

18. støtter kraftigt lokaliseringsdagsordenen og -køreplanen; anmoder Kommissionen om inden udgangen af 2026 at aflægge rapport om de fremskridt, den har gjort hen imod sit mål om inden 2027 at levere 25 % af den humanitære bistand så direkte som muligt til lokale aktører gennem internationale agenturer og organisationer, medlemsstaternes særorganisationer og NGO-partnere, samtidig med at FN's centrale rolle i koordineringen af den internationale humanitære indsats i forbindelse med katastrofer og væbnede konflikter understreges; anmoder Kommissionen om at overveje, hvordan den kan gøre yderligere fremskridt med hensyn til lokalisering efter 2027;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre meningsfuld lokalisering og retfærdige partnerskaber med lokale beredskabsfolk, herunder ved at sikre, at lokale aktører spiller en aktiv rolle i den humanitære beslutningstagning, planlægning, overvågning og evaluering af humanitære indsatser; glæder sig meget over EU's tilsagn om at investere i lokale aktørers engagement i humanitært diplomati; opfordrer Kommissionen til at forenkle adgangen til EU's humanitære finansiering for lokale aktører, herunder ved at mindske administrative hindringer, tilpasse overholdelses- og rapporteringskrav og øge anvendelsen af forudsigelige og mellemliggende finansieringsmekanismer;

***Partnerskaber – På vej mod en integreret tilgang til skrøbelighed***

20. understreger, at EU's overordnede tilgang til skrøbelige sammenhænge skal sikre sammenhæng på tværs af dets humanitære instrumenter, udviklings- og sikkerhedsinstrumenter, være i overensstemmelse med sammenhængen mellem humanitær bistand,

udvikling og fred og på meningsfuld vis integrere miljø- og klimahensyn; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge støtten både til fordrevne befolkningsgrupper og til de samfund, der huser dem, investere i varige løsninger og selvhjulpenhed og sikre, at indsatser i forbindelse med langvarig fordrivelse bygger bro mellem den humanitære indsats, udviklings- og fredsindsatsen;

21. anerkender betydningen af koordinerede tilgange blandt humanitære aktører, udviklingsaktører og fredsaktører i skrøbelige og konfliktramte sammenhænge; understreger, at en sådan koordinering fuldt ud skal respektere de særskilte mandater og operationelle principper for den humanitære indsats; advarer mod at underordne humanitær bistand enhver form for mål, der ikke er styret af de humanitære principper, da en sådan underordning kan kompromittere sikker humanitær adgang og accept fra de berørte samfund og parter i konflikter og kan udsætte modtagere og humanitært personale for yderligere risici;

22. anmoder Kommissionen om at yde yderligere vejledning om integrationen af humanitære udviklings- og fredsforanstaltninger gennem trinvis, supplerende eller fælles finansiering med medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at anvende den tilgængelige fleksibilitet i finansieringsinstrumenterne til at reagere hensigtsmæssigt på kriser i skrøbelige sammenhænge;

23. understreger betydningen af et vedvarende engagement i skrøbelige og konfliktramte miljøer med en menneskecentreret tilgang, der er i fuld overensstemmelse med FN's verdensmål for bæredygtig udvikling og princippet om ikke at lade nogen i stikken; understreger, at interventioner i skrøbelige og konfliktramte miljøer bør gøre noget ved de strukturelle drivkræfter bag fattigdom og ulighed, fremme menneskelig udvikling og række ud til de mest sårbare uden nogen form for forskelsbehandling, samtidig med at regeringsførelsen, den institutionelle kapacitet og adgangen til basale tjenester styrkes;

24. støtter bestræbelserne på at intensivere Team Europe-koordineringen i skrøbelige sammenhænge og på at styrke partnerskaber med lande uden for EU, regionale og multilaterale organisationer, internationale udviklingsbanker, den private sektor og filantropier; opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med lokale civilsamfundsaktører og -organisationer og lokalsamfund i skrøbelige sammenhænge for at styrke bæredygtighed, lokalsamfundsbaseret modstandsdygtighed og ansvarlighed;

25. glæder sig over Kommissionens meddelelse om, at den vil udvikle et nyt globalt program for tværsektorielle behovsvurderinger og investeringer i datakvalitet, interoperabilitet, sikker datadeling og stærkere analyse- og rapporteringsværktøjer, herunder jordobservations- og modelleringsværktøjer, for at styrke evidensbaseret beslutningstagning og muliggøre hurtigere, mere

koordinerede og effektive humanitære indsatser;

26. understreger betydningen af konfliktfølsom programmering og opfordrer Kommissionen og partnerne til systematisk at integrere konfliktanalyse i humanitære og udviklingsmæssige interventioner i skrøbelige sammenhænge;

27. opfordrer til, at EU-delegationerne får tilstrækkelig operationel fleksibilitet til at tilpasse programmerne til hurtigt skiftende skrøbelige sammenhænge og til effektivt at koordinere den politiske dialog og gennemførelsen på tværs af sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fred;

28. noterer sig Kommissionens hensigt om at øge finansieringen til projekter, der støtter inddragelse af den private sektor og innovative risikodelingsinvesteringer i langvarige humanitære sammenhænge; opfordrer Kommissionen til at udpege de mest hensigtsmæssige værktøjer for hver enkelt kontekst og sikre en konfliktfølsom tilgang til investeringer og til at vurdere udrulningen af Global Gateway som et EU-instrument til opbygning af modstandsdygtighed og bæredygtig udvikling i skrøbelige miljøer, herunder for de mest akutte og umiddelbare behov;

29. opfordrer Kommissionen til at støtte ansvarlig inddragelse af den private sektor i humanitære sammenhænge i overensstemmelse med humanitære principper og gennemsigtigheds- og ansvarlighedskrav og samtidig bidrage til en bæredygtig og inklusiv udvikling, herunder gennem skabelse af anstændige job og fattigdomsbekæmpelse;

30. understreger, at officiel udviklingsbistand bør tildeles der, hvor der er størst behov for den, og at den fortsat skal være et vigtigt redskab til at imødekomme humanitære behov og levere livreddende tjenester til kriseramte befolkninger, hvilket er en forudsætning for stabile, inklusive og blomstrende samfund; understreger, at offentlig-private partnerskaber kan supplere, men ikke må erstatte officiel udviklingsbistand til levering af humanitær bistand og støtte til modstandsdygtighed;

31. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at overvåge gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende skrøbelighed og til hvert andet år at aflægge rapport til Parlamentet om deres gennemførelse; understreger betydningen af tæt koordinering mellem Kommissionens tjenestegrene, EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationerne, herunder gennem særlige rammer for skrøbelighed; anmoder Kommissionen om en yderligere præcisering af den rolle, som de tjenester, der er involveret i den integrerede tilgang til skrøbelighed, spiller; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til aktivt at samarbejde med FN og andre internationale partnere om at afhjælpe skrøbelighed;

***Vejen frem og gennemførelse***

32. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at udarbejde en klar gennemførelses- og overvågningsplan for de forpligtelser, der er indgået i den fælles meddelelse om humanitær bistand og de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, og til at sikre, at Parlamentet inddrages fuldt ud i denne proces;

33. understreger betydningen af parlamentarisk diplomati og demokratisk kontrol med hensyn til at styrke ansvarligheden og legitimiteten med hensyn til den humanitære indsats; fremhæver bidraget fra interparlamentariske organer såsom Den Parlamentariske Forsamling Afrika-EU og Den Blandede Parlamentariske Forsamling ACS-EU med hensyn til at føre dialog med partnerlande og -regioner om humanitære behov og dermed beskytte det humanitære rum;

°

° °

34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, Rådet og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.